EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA (EU) 2021/1685,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2021,

joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin erillisvirastojen talousarvioiden toteuttamisesta varainhoitovuonna 2019: toiminnan tuloksellisuus, varainhoito ja sen valvonta

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

— ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin erillisvirastojen talousarvioiden toteuttamisesta varainhoitovuonna 2019,

— ottaa huomioon komission kertomuksen vastuuvapauden myöntämistä koskevasta seurannasta varainhoitovuoden 2018 osalta (COM(2020) 311),

— ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen EU:n virastoista varainhoitovuodelta 2019 sekä virastojen vastaukset ([1])

— ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18. heinäkuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([2]) ja erityisesti sen 68 ja 70 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 30. syyskuuta 2013 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013 ([3]) 32 ja 47 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla perustettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 18. joulukuuta 2018 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/715 ([4]) ja erityisesti sen 105 artiklan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 100 artiklan ja liitteen V,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot,

— ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A9-0100/2021),

A. toteaa, että tämä päätöslauselma sisältää asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 262 artiklan sekä Euroopan parlamentin työjärjestyksen liitteessä V olevan 3 artiklan mukaisesti asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskeviin vastuuvapauspäätöksiin liittyvät luonteeltaan yleiset huomautukset;

B. toteaa, että tämä päätöslauselma sisältää lisäksi asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 262 artiklan ja Euroopan parlamentin työjärjestyksen liitteessä V olevan 3 artiklan mukaisesti Euratomin hankintakeskusta koskevaan vastuuvapauspäätökseen liittyvät luonteeltaan yleiset huomautukset;

C. katsoo, että unionin virastojen olisi keskityttävä tehtäviin, joilla on selvää eurooppalaista lisäarvoa, ja että näiden tehtävien organisointi olisi optimoitava, jotta vältetään päällekkäisyydet unionin veronmaksajien edun mukaisesti;

1. panee tyytyväisenä merkille virastojen saavuttaman edistyksen niiden toimissa, joilla vastataan edellisessä vuotuisessa vastuuvapausmenettelyssä esitettyihin pyyntöihin ja suosituksiin;

2. korostaa, että virastot voivat vaikuttaa merkittävästi toimintapolitiikkojen laatimiseen, päätöksentekoon sekä ohjelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon aloilla, jotka ovat äärimmäisen tärkeitä unionin kansalaisten jokapäiväiselle elämälle ja joita ovat mm. terveys, turvallisuus, turvajärjestelyt, vapaus ja oikeus; muistuttaa virastojen merkityksestä erityisten toimintapoliittisten tarpeiden täyttämisessä ja eurooppalaisen yhteistyön vahvistamisessa; toteaa, että virastot voivat myös toimia edelläkävijöinä kriisitilanteiden tai pitkän aikavälin yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemisessa;

([1]) EUVL C 351, 21.10.2020, s. 7. Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus EU:n virastoista varainhoitovuodelta 2019: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/AGENCIES_2019/agencies_2019_FI.pdf
([2]) EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1.
([3]) EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42.
([4]) EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1.

3. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuimen vuodelta 2019 antaman unionin virastoja koskevan vuosikertomuksen mukaan tilintarkastustuomioistuin antoi vakiomuotoisen tarkastuslausunnon kaikkien virastojen tilien luotettavuudesta; panee lisäksi merkille, että tilintarkastustuomioistuin antoi vakiomuotoisen lausunnon kaikkien virastojen tilien perustana olevien tulojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta; toteaa, että tilintarkastustuomioistuin antoi vakiomuotoisen lausunnon kaikkien virastojen tilien perustana olevien maksujen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta lukuun ottamatta Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa (ACER) ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastoa (EASO), joista molemmille annettiin varauman sisältävä lausunto;

4. panee merkille, että vuonna 2019 unionin 32 erillisviraston kumulatiiviset kokonaismäärärahat olivat noin 2 854 000 000 euroa maksusitoumusmäärärahoina, mikä on noin 10,29 prosenttia enemmän kuin vuonna 2018, ja 2 570 000 000 euroa maksumäärärahoina, mikä vastaa 8,88 prosentin lisäystä vuoteen 2018 verrattuna; panee lisäksi merkille, että 2 570 000 000 euron maksumäärärahoista noin 1 920 000 000 euroa rahoitettiin unionin yleisestä talousarviosta ja että määrä on 74,75 prosenttia virastojen vuoden 2019 kokonaisrahoituksesta (72,16 prosenttia vuonna 2018); toteaa lisäksi, että noin 649 miljoonaa euroa rahoitettiin palkkioilla ja maksuilla sekä osallistuvien jäsenvaltioiden suorilla maksuosuuksilla (1,22 prosentin vähennys vuoteen 2018 verrattuna);

Tilintarkastustuomioistuimen havaitsemat pääasialliset riskit ja sen esittämät suositukset

5. toteaa, että kertomuksensa mukaan tilintarkastustuomioistuin pitää vuoden 2018 tavoin virastojen tilien luotettavuuteen kohdistuvaa riskiä kansainvälisesti hyväksyttyjen tilinpäätösstandardien perusteella yleisesti ottaen vähäisenä;

6. toteaa, että tilintarkastustuomioistuin pitää kertomuksensa mukaan vuoden 2018 tavoin useimpien virastojen tilien perustana olevien tulojen laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen kohdistuvaa riskiä yleisesti ottaen vähäisenä ja keskisuurena sellaisten osittain omarahoitteisten virastojen osalta, joissa palkkioiden ja rahoitusosuuksien keräämiseen sovelletaan erityisiä sääntöjä;

7. toteaa, että tilintarkastustuomioistuin pitää virastojen tilien perustana olevien maksujen laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen kohdistuvaa riskiä yleisesti ottaen keskisuurena, joskin se katsoo riskin vaihtelevan vähäisestä suureen talousarvion osastosta toiseen; panee merkille, että osastossa 1 (henkilöstömenot) riski on yleensä vähäinen, osastossa 2 (hallintomenot) riskiä pidetään keskisuurena ja osastossa 3 (toimintamenot) riskin katsotaan vaihtelevan vähäisestä suureen virastoittain ja niiden toimintamenojen luonteen mukaan; huomauttaa, että korkeat riskit johtuvat usein hankintoihin ja avustuksiin liittyvistä maksuista, joiden määrät ovat suuria; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin on todennut, että vaikka avustusten osalta kontrollit ovat yleisesti ottaen parantuneet, ne eivät aina ole täysin vaikuttavia;

8. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havaintojen tärkeimmät kohteet, joissa keskitytään seuraaviin seikkoihin:

   — julkisten hankintamenettelyjen hallinnointi, joka on edelleen kaikkein virhealttein osa-alue;

   — palvelukseenottomenettelyt ja eturistiriidat, jotka liittyvät unionin virastosta lähtevään ja yksityiselle sektorille siirtyvään henkilöstöön ja joita virastojen on hallinnoitava paremmin;

   — talousarviohallinto, jossa tilintarkastustuomioistuin havaitsi useita puutteita;

9. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin on todennut, että useimmissa tapauksissa virastot ovat toteuttaneet korjaavia toimia aiempien vuosien tarkastushavaintojen johdosta, ja kehottaa oikeus- ja sisäasioiden virastoja jatkamaan toimiaan tilintarkastustuomioistuimen huomautusten johdosta;

Talousarvio- ja varainhallinto

10. pitää valitettavana, että virastojen vähemmistön talousarvion toteuttamista koskevien selvitysten yksityiskohtaisuuden taso poikkeaa enemmistön tilanteesta, mikä osoittaa, että virastojen talousarvioselvityksiä varten tarvitaan selkeämpiä ja standardoituja ohjeita, mukaan lukien se, että virastojen on selitettävä merkittävät poikkeamat alkuperäisestä talousarviosta ja/tai henkilöstötaulukoista; korostaa, että kaikkien virastojen on kiireellisesti parannettava suunnitteluvalmiuksiaan; pitää valitettavana komission vastausta pyyntöön toimittaa tulevina vuosina vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle automaattisesti 32 erillisviraston osalta viralliset luvut, jotka koskevat talousarviota (maksusitoumusmäärärahoina ja maksumäärärahoina) ja henkilöstön määrää (henkilöstötaulukko, joka sisältää vakinaisen henkilöstön, väliaikaiset toimihenkilöt, sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat 31. joulukuuta kyseisenä vuonna), koska mainitut suuntaviivat (jotka ovat todellisuudessa malleja ja sisältävät lähinnä muotoseikkoja eikä niinkään sisältöä koskevia ohjeita) eivät riitä käsittelemään laskelmiin sisältyviä eroja selvitysten välillä; toistaa komissiolle esittämänsä pyynnön toimittaa vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle kunkin viraston virallinen talousarvio ja henkilöstömäärät sekä konsolidoidut luvut erillisvirastoista, joihin sovelletaan parlamentin vastuuvapausmenettelyä;

11. katsoo, että tulevia virastoja perustettaessa olisi kiinnitettävä enemmän huomiota merkityksellisyyteen ja johdonmukaisuuteen erityisesti päällekkäisten toimivaltuuksien yhteydessä;

12. katsoo, että resursseja olisi kohdennettava joustavammin tarpeiden tai kiireellisyyden perusteella;

13. korostaa, että avoimuus ja kansalaisten tietoisuus virastojen olemassaolosta ovat keskeisiä tekijöitä virastojen demokraattisen vastuuvelvollisuuden kannalta; pitää ensiarvoisen tärkeänä virastojen resurssien ja tietojen käytettävyyttä ja helppokäyttöisyyttä; kehottaa siksi arvioimaan, miten tiedot ja resurssit nykyään esitetään ja asetetaan saataville sekä missä määrin ne ovat kansalaisten mielestä helposti yksilöitävissä, tunnistettavissa ja käytettävissä;

14. on huolissaan siitä, että määrärahoja siirrettiin joissakin virastoissa runsaasti seuraavalle varainhoitovuodelle, mikä voi olla osoitus erilaisista heikkouksista, kuten heikosta talousarviosuunnittelusta, joka on ristiriidassa talousarvion vuotuisperiaatteen kanssa;

Toiminnan tuloksellisuus

15. on tyytyväinen siihen, että komissio on hyväksynyt viime vuoden vastuuvapauden myöntämistä koskevan suosituksen, jonka mukaan tulosbudjetoinnin periaatetta on kehitettävä edelleen ja se on pantava täytäntöön, ja että tämän seurauksena yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan ja konsolidoituihin vuotuisiin toimintakertomuksiin on tehty parannuksia;

16. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin julkaisi kaikkien aikojen ensimmäisen horisontaalisen tuloksellisuustarkastuksen kaikista unionin virastoista Erityiskertomuksessa nro 22/2020: "EU:n virastojen tulevaisuus - joustavuutta ja yhteistyötä voidaan vielä lisätä" ([5]);

17. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen tärkeimmät havainnot ja erityisesti sen, että erillisvirastot käsittelevät ajankohtaisia yhteiskunnallisia aiheita ja niillä on suuret mahdollisuudet vaikuttaa tulevaan kehitykseen sekä korkea asiantuntemuksen taso;

18. on tilintarkastustuomioistuimen kanssa samaa mieltä siitä, että vaikka virastot hoitavat tärkeitä tehtäviä kaikilla arkielämän osa-alueilla, yksittäisten kansalaisten luottamuksen rakentaminen on selvästi vaikeaa; korostaa tässä yhteydessä vastuuvelvollisuuteen, avoimuuteen ja jopa vaikuttavuuteen liittyvää kysymystä sekä julkisen tiedon puutetta, koska virastot ovat suurelta osin tuntemattomia kansalaisille ja tiedotusvälineissä käsitellään vain kielteisiä tapauksia;

19. arvostaa työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden alalla toimivien virastojen yhä tiiviimpää yhteistyötä synergioiden parantamiseksi ja resurssien paremman täydentävyyden ja tehokkaamman jakamisen varmistamiseksi ja kannustaa niitä jatkamaan sitä; korostaa kunkin viraston merkitystä ja lisäarvoa omalla erityisalallaan sekä niiden riippumattomuutta; panee merkille, että neljä virastoa on järjestänyt yhdessä kokouksia erityisesti niiden käyttämien tulosindikaattorimenetelmien yhdenmukaistamiseksi komission vuonna 2019 antaman suosituksen mukaisesti, joka perustui vuonna 2017 tehtyyn neljää virastoa koskeneeseen arviointiin (SWD(2019) 159, viides suositus);

20. korostaa, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa "EU:n virastojen tulevaisuus" todetaan, että unionin virastojen tuloksellisuudesta on saatavilla niukasti tietoa; kehottaa virastoja vahvistamaan tulosvastuuta; odottaa, että kaikki unionin virastot tekevät mahdollisimman hyvää yhteistyötä komission ja tilintarkastustuomioistuimen kanssa tuloksellisuustietojen toimittamisessa;

21. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin totesi kertomuksessaan EU:n virastojen tulevaisuudesta, että virastot mittaavat tuloksellisuutta keskeisten tulosindikaattoreiden avulla ja että komissio antoi vuonna 2015 virastojen johtajille ohjeet keskeisistä tulosindikaattoreista; pitää valitettavana, että käytössä olevat tulosindikaattorit liittyvät pääasiassa viraston vuotuisen työohjelman täytäntöönpanoon, talousarvion toteuttamiseen ja henkilöstöhallintoon mutta niiden perusteella ei voida yleensä arvioida viraston kokonaistoiminnan tuloksia eikä sitä, miten tehokkaasti ja vaikuttavasti se toteuttaa toimeksiantoaan; kehottaa virastoja tekemään yhteistyötä keskeisten tulosindikaattorien käytön parantamiseksi, jotta vastuuvapausmenettelyssä voidaan kiinnittää enemmän huomiota tuloksellisuuteen sääntöjen noudattamisen lisäksi; kehottaa virastoja kehittämään edelleen indikaattoreita, joilla mitataan niiden panosta unionin politiikkojen täytäntöönpanossa; kehottaa virastoja tarkistamaan ja päivittämään näitä indikaattoreita säännöllisesti; kehottaa komissiota hyväksymään raportointia ja keskeisten tulosindikaattoreiden laatimista koskevat keskitetyt suuntaviivat virastojen tuloksellisuuden asianmukaisen mittaamisen varmistamiseksi;

22. panee merkille, että yrittäessään määrittää edellytykset sille, että virastot voivat saavuttaa tavoitteensa, tilintarkastustuomioistuin korostaa, että tarvitaan enemmän rahoituksen ja politiikan joustavuutta sekä rakenteellisempaa ja johdonmukaisempaa hallintomallia, jossa tuloksellisuustiedoissa keskitytään tuotoksiin eikä niiden panokseen politiikan täytäntöönpanossa;

([5]) EUVL C 358, 26.10.2020, s. 6.

23. muistuttaa, että yhteisessä lähestymistavassa todetaan, että jokaista unionin virastoa olisi arvioitava viiden vuoden välein ja että komission olisi vastattava arvioinnin järjestämisestä ja että joka toisen arvioinnin yhteydessä olisi sovellettava raukeamislauseketta; pitää valitettavana, että useiden virastojen perustamisasetuksia ei ole vielä mukautettu yhteiseen lähestymistapaan; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin totesi kertomuksessaan EU:n virastojen tulevaisuudesta, että kolmentoista viraston perustamisasetukset laadittiin uudelleen vuosina 2015–2019, mutta vain viiteen ehdotukseen liittyi vaikutustenarviointi; kehottaa komissiota tekemään säännöllisesti virastojen tuloksellisuudesta riippumattoman arvioinnin;

24. katsoo, että virastojen tehtävien kehittämistä ja tehtävistä luopumista varten olisi laadittava selkeät säännöt;

25. katsoo, että kustakin virastosta olisi tehtävä vaikutustenarviointi ja että virastolle asetettuja tavoitteita koskeva tarkistuslauseke olisi lisättävä järjestelmällisesti;

26. vaatii tehostamaan eri virastojen päällekkäisten aiheiden ja toimivalta-alojen välttämistä;

27. pitää oikeus- ja sisäasioiden virastojen verkostossa tehtävää yhteistyötä myönteisenä; kehottaa virastoja kehittämään edelleen synergioita ja lisäämään keskinäistä yhteistyötä ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa parantaakseen tehokkuutta;

28. kehottaa virastoja kehittämään edelleen synergioitaan ja lisäämään yhteistyötä ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa muiden unionin virastojen kanssa tehokkuuden parantamiseksi (henkilöresurssit, kiinteistöjen hallinnointi, tietotekniikkapalvelut ja turvallisuus);

29. katsoo, että virastojen asemaa asiantuntemuksen keskuksina sekä verkostona on vahvistettava;

30. on tyytyväinen siihen, että unionin virastojen verkosto on perustanut yhteisiä palveluja käsittelevän työryhmän ja että on laadittu strateginen ehdotus ”Shared services and Capabilities 2.0” virastojen välisen yhteistyön kannustamiseksi ja tukemiseksi; suosittelee, että tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessaan EU:n virastojen tulevaisuudesta esittämät suositukset, jotka koskevat resurssien joustavaa käyttöä (suositukset 1 ja 2) ja virastoja asiantuntemuksen jakamisen ja verkostoitumisen keskuksina (suositus 4), sisällytetään tähän prosessiin;

31. panee merkille ECDC:n myönteisen esimerkin yhteistyöstä muiden unionin virastojen kanssa, muun muassa EU:n virastojen verkoston kautta; kannustaa virastoja tekemään yhteistyötä ja vaihtamaan mahdollisuuksien mukaan parhaita käytäntöjä, esimerkiksi etätyön osalta;

32. muistuttaa, että on tärkeää lisätä paitsi virastojen sisäisen toiminnan ja hallinnoinnin digitalisaatiota myös nopeuttaa myös menettelyjen digitalisointia; korostaa, että viraston on jatkossakin toimittava tässä suhteessa ennakoivasti, jottei virastojen välille pääse missään tapauksessa syntymään digitaalista kuilua; kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että on toteutettava kaikki tarvittavat turvatoimet, jotta vältetään käsiteltyjen tietojen verkkoturvallisuuteen mahdollisesti kohdistuvat riskit;

33. muistuttaa, että vuotuinen keskustelu asiasta vastaavissa valiokunnissa virastojen vuotuisista työohjelmista ja monivuotisista strategioista on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että työohjelmat ja strategiat ovat yhdenmukaisia todellisten poliittisten painopisteiden kanssa erityisesti Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa määriteltyjen periaatteiden täytäntöönpanon yhteydessä; muistuttaa, että virastot pystyvät parhaiten arvioimaan resurssien käyttöä ja niillä on olennaisen tärkeä rooli sopivien kestävien hankkeiden tukemisessa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti; kehottaa komissiota varmistamaan rahoituksen, jolla tuetaan unionin virastoja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun turvaamisessa; toteaa, että unionin virastoilla on ratkaiseva rooli unionin toimielinten kanssa käytävän työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun turvaamisessa;

Henkilöstöpolitiikka

34. toteaa, että 32 erillisviraston palveluksessa oli vuonna 2019 virkamiehiä, väliaikaisia ja sopimussuhteisia toimihenkilöitä sekä kansallisia asiantuntijoita yhteensä 7 880 (7 626 vuonna 2018), joten lisäystä edellisvuoteen verrattuna oli merkittävät 3,33 prosenttia;

35. pitää myönteisenä yksityiskohtaisempia ja jäsennellympiä tietoja sukupuolten tasapuolisesta edustuksesta virastoissa;

36. on huolissaan siitä, että suurimmassa osassa virastoja johtohenkilöstön sukupuolijakauma ei ole tasapainoinen; panee merkille, että vuonna 2019 ylemmän johdon tasolla kolme virastoa ilmoitti sukupuolten täysin tasapuolisesta edustuksesta, kymmenen virastoa saavutti hyvän tasapainon, mutta 16 virastossa sukupuolijakauma ei ollut tasapainoinen (neljässä virastossa vain miehiä ja yhdessä vain naisia); pitää valitettavana, että sukupuolten tasa-arvo puuttuu täysin Euroopan unionin virastojen verkostoa koskevasta vuosien 2021–2027 strategiasta; kehottaa virastoja ja verkostoa sisällyttämään sukupuolten tasa-arvon strategioihinsa ja mukauttamaan virastojen tavoitteita komission pyrkimykseen saavuttaa 50 prosentin sukupuolijakauma kaikilla hallinnon tasoilla vuoden 2024 loppuun mennessä;

37. panee lisäksi merkille, että vuonna 2019 sukupuolet eivät olleet täysin tasapainoisesti edustettuina yhdenkään viraston hallintoneuvostossa/johtokunnassa, seitsemässä virastossa oli hyvä tasapaino ja 14 viraston hallintoneuvostossa/johtokunnassa sukupuolten edustus ei ollut tasapuolinen; pyytää jäsenvaltioita ja hallintoneuvostoihin/johtokuntiin osallistuvia asiaankuuluvia järjestöjä ottamaan huomioon, että on tärkeää varmistaa sukupuolten tasapuolinen edustus nimittäessään jäseniään viraston hallintoneuvostoon/johtokuntaan;

38. panee lisäksi merkille, että kahdeksassa virastossa henkilöstön sukupuolijakauma oli täysin tasapuolinen, 19 virastossa sukupuolijakauma oli hyvä ja kolmessa virastossa sukupuolten edustus ei ollut tasapuolinen; kehottaa virastoja pyrkimään jatkossakin sukupuolten tasapuoliseen edustukseen;

39. panee huolestuneena merkille, että vuonna 2019 vain 34 prosenttia kaikkien unionin virastojen korkeimpien päätöksentekoelinten jäsenistä oli naisia, ja muistuttaa, että sukupuolten tasapuolinen edustus on varmistettava unionin virastoissa niiden perustamisasetusten mukaisesti; pyytää siksi unionin virastoja keräämään ja esittämään tietoja sukupuolten tasapuolisesta edustuksesta kaikkien johtohenkilöstöryhmien osalta (alhaisimmalta tasolta korkeimmalle tasolle), jotta voidaan koota yhteen perustiedot, joiden pohjalta unionin virastoja kannustetaan puuttumaan sukupuolten epätasapainoon johdossa ja toteuttamaan sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista kaikilla aloilla;

40. toteaa, että unionin virastojen henkilöstön maantieteellinen tasapaino noudattaa 27 jäsenvaltion unionin väestön prosenttiosuuksia hieman paremmin kuin komission henkilöstön maantieteellinen tasapaino; panee merkille kahdeksan jäsenvaltion aliedustuksen, 17 jäsenvaltion yliedustuksen ja likimain tasapainon kahden jäsenvaltion kohdalla; pitää valitettavana, että virastoissa ei ole toimintalinjoja henkilöstön monimuotoisuuden parantamiseksi; kehottaa virastoja ja EU:n virastojen verkostoa esittämään suunnitelmia tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

41. panee merkille, että virastot ilmoittivat keskimäärin 8,42 sairauslomapäivää henkilöstön jäsentä kohti vuodessa; pitää valitettavana, että tällä hetkellä ei ole käytettävissä luotettavaa tietoa yleiskuvan antamiseksi työuupumuksen aiheuttamista sairauslomista pääasiassa siksi, että useat virastot ilmoittivat, että ne eivät voineet toimittaa asiaankuuluvia tietoja potilassalaisuuden vuoksi;

42. toteaa, että virastot ilmoittivat vastuuvapauden myöntävän viranomaisen pyynnöstä, kuinka paljon henkilöstövähennyksiä ne olivat tehneet vuosina 2013–2019 ja kompensoivatko ne vakinaisen ja väliaikaisen henkilöstön vähennykset palkkaamalla enemmän sopimussuhteisia toimihenkilöitä ja ulkopuolista henkilöstöä; panee merkille, että virastojen raportoimien henkilöstövähennysten kokonaismäärä oli 447 pyydetyllä kaudella; panee merkille, että virastot ilmoittivat myös, että samana ajanjaksona lisättiin 266 väliaikaisen toimihenkilön tointa, joten toimien nettomääräinen vähennys oli 181; panee lisäksi merkille, että samana ajanjaksona kaikkien virastojen henkilöstötaulukoissa vähennettiin 32 vakinaista tointa ja luotiin 845 väliaikaista tointa, mikä merkitsee 813 toimen nettolisäystä;

43. korostaa unionin virastojen henkilöstön vaihtuvuuden suurta vaikutusta ja kehottaa toteuttamaan henkilöstö- ja sosiaalipolitiikkaa sen korjaamiseksi.

44. pitää valitettavana, että joillakin virastoilla on haasteena henkilöstön riittämättömyys erityisesti silloin, kun niille annetaan uusia tehtäviä ilman, että henkilöstön määrää mukautetaan niiden toteuttamiseen, ja että vastuuvapauden myöntävä viranomainen on erityisen huolestunut vaikeuksista, joita joillakin virastoilla on pätevän henkilöstön palkkaamisessa tiettyihin palkkaluokkiin, koska se haittaa virastojen yleistä tuloksellisuutta ja edellyttää ulkopuolisten toimijoiden palkkaamista; panee tässä yhteydessä merkille tilintarkastustuomioistuimen EU:n virastojen tulevaisuutta koskevassa kertomuksessaan esittämät suositukset 1 ja 2 joustavuuden lisäämisen osalta ja kannustaa verkostoa ja komissiota tekemään yhteistyötä näiden suositusten täytäntöönpanemiseksi; panee tässä yhteydessä merkille myös, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa Euroopan unionin henkilöstövalintatoimistosta (EPSO) (erityiskertomus nro 23/2020) korostetaan, että nykyisen valintaprosessin vuoksi on unionin toimielimille etsittävä joustavampia valintamenettelyjä niiden välittömien palvelukseenottotarpeiden täyttämiseksi; korostaa, että unionin toimielimet tarvitsevat erikoistuneempaa henkilöstöä, mikä on virastojen osalta olennaista niiden erityistehtävien vuoksi; kehottaa komissiota ja erityisesti EPSOa avustamaan virastoja tässä suhteessa paremmin ja mukauttamaan palvelukseenottoperiaatteitaan siten, että ne houkuttelisivat pätevintä ja erikoistuneempaa henkilöstöä; pyytää komissiota ja EPSOa osoittamaan joustavuutta työtarjousten mukauttamisessa erityisiin olosuhteisiin tehokkaan palvelukseenoton varmistamiseksi; korostaa, että on tärkeää parantaa unionin valintamenettelyjä ja työn houkuttelevuutta; korostaa, että virastojen henkilöstövajeeseen liittyy vakava riski, että se vaikuttaa kielteisesti tulokseen sekä henkilöstön hyvinvointiin ja vaihtuvuuteen;

45. panee merkille, että virastot raportoivat yhteensä kuudesta entisestä Euroopan parlamentin jäsenestä, entisestä komission jäsenistä tai entisestä korkean tason virkamiehestä, jotka tekivät palkallista työtä virastossa, ja että tämä koski neljää entistä Euroopan parlamentin jäsentä, yhtä entistä komission jäsentä ja yhtä entistä korkean tason virkamiestä; panee merkille, että nämä henkilöt saivat korvauksia aiheutuneista kuluista;

46. korostaa henkilöstön hyvinvointia koskevien toimintaperiaatteiden merkitystä; korostaa, että virastojen olisi tarjottava kunnolliset ja korkealaatuiset työolot kaikille työntekijöille;

47. kannustaa virastoja kehittämään edelleen pitkän aikavälin henkilöstöhallinnon kehystä, jossa käsitellään työ- ja yksityiselämän tasapainoa, elinikäistä ohjausta ja urakehitystä, sukupuolten tasapuolista edustusta, etätyötä, maantieteellistä tasapainoa sekä vammaisten henkilöiden palvelukseenottoa ja integrointia;

48. pitää valitettavana, että jotkut jäsenvaltiot ovat pyytäneet ja onnistuneet saamaan viraston alueelleen tarjoamatta virastolle infrastruktuuria ja toteuttamatta toimenpiteitä henkilöstön palvelukseenoton houkuttelevuuden lisäämiseksi;

49. on huolissaan tilintarkastustuomioistuimen joidenkin virastojen liian suuriksi katsomien hallintoneuvostojen/johtokuntien koosta, koska se vaikeuttaa päätöksentekoa ja aiheuttaa huomattavia hallinnollisia kustannuksia;

50. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi virastojen palvelukseenottomenettelyissä puutteita, jotka liittyivät mahdollisten eturistiriitojen hallintaan (yksi virasto), yhdenvertaisen kohtelun tai avoimuuden periaatteen soveltamiseen (kolme virastoa) sekä menettelyn asianmukaisen kirjausketjun ylläpitämiseen (yksi virasto); pitää valitettavana, että (vähintään kolmessa virastossa) valintalautakunnan jäsenillä oli merkittäviä eturistiriitoja meneillään olevan valintamenettelyn yhteydessä; korostaa, että ilmoittamattomat eturistiriidat voivat haitata valintamenettelyjä ja aiheuttaa huomattavia viivästyksiä ja varojen menetyksiä sekä vahingoittaa virastojen mainetta;

51. panee merkille, että oikeusasiamies havaitsi kaksi hallinnollista epäkohtaa asiassa 2168/2019/KR, joka koski Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä hyväksyä sen toimitusjohtajan pyyntö ryhtyä rahoitusalan edunvalvontaryhmän toimitusjohtajaksi; pitää myönteisinä oikeusasiamiehen tässä tapauksessa antamia suosituksia, jotka koskevat erityisesti mahdollisuutta kieltää tarvittaessa johtohenkilöstöä ottamasta vastaan tiettyjä tehtäviä toimikautensa päätyttyä, kriteerien määrittelemistä sille, milloin se aikoo tulevaisuudessa kieltää tällaiset siirtymät, ja sisäisten menettelyjen käyttöönottoa pääsyn epäämiseksi luottamuksellisiin tietoihin välittömästi, jos henkilöstön jäsenet siirtyvät toiseen työpaikkaan; kehottaa kaikkia virastoja panemaan nämä suositukset ensisijaisesti täytäntöön;

52. on huolissaan siitä, että jotkut virastot ovat käyttäneet suuressa määrin ja pitkäkestoisesti tilapäisiä työntekijöitä; pitää valitettavana, että joissakin tapauksissa tilapäisille työntekijöille maksettiin vähemmän palkkaa kuin samassa asemassa oleville viraston työntekijöille; panee huolestuneena merkille, että hankintamenettelyissä ja sopimusten allekirjoittamisessa sekä tilapäistyöntekijöiden palkkaamista koskevissa puitesopimuksissa havaittiin sääntöjen noudattamiseen liittyviä ongelmia; kehottaa virastoja noudattamaan tarkkaan työjärjestystä; toistaa kehotuksensa parantaa suunnittelutoimenpiteitä ja valintamenettelyjä kaikissa virastoissa;

53. antaa tunnustusta virastojen toteuttamista toimista häirinnästä vapaan ympäristön luomiseksi, kuten henkilöstölle ja johdolle tarjottavasta lisäkoulutuksesta sekä neuvonta- ja häirintäyhdyshenkilöjen tehtävän käyttöönotosta; kehottaa virastoja, jotka eivät vielä ole toteuttaneet tällaisia toimia, toteuttamaan ne, ja kannustaa virastoja, jotka ovat saaneet häirintään liittyviä valituksia, käsittelemään ne kiireellisesti;

54. kannustaa unionin virastoja harkitsemaan, että ne hyväksyisivät perusoikeusstrategian, johon sisältyisi viittaus perusoikeuksiin käytännesäännöissä, joissa voitaisiin määritellä henkilöstön tehtävät ja koulutus, perustaisivat mekanismeja, joilla varmistetaan, että mahdollinen perusoikeuksien rikkominen havaitaan ja siitä ilmoitetaan ja että tällaisten rikkomisten riskit saatetaan nopeasti viraston tärkeimpien elinten tietoon, perustaisivat tarvittaessa sellaisen perusoikeusvastaavan tehtävän, joka raportoisi suoraan hallintoneuvostolle/johtokunnalle, jotta varmistettaisiin tietynasteinen riippumattomuus muusta henkilöstöstä, välitön puuttuminen perusoikeuksiin kohdistuviin uhkiin ja organisaation perusoikeuspolitiikan jatkuva päivittäminen, kehittäisivät säännöllisen perusoikeuskysymyksiä koskevan vuoropuhelun kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen kanssa ja ottaisivat perusoikeuksien noudattamisen keskeiseksi osatekijäksi viraston ulkoisten toimijoiden kanssa tehtävän yhteistyön ehdoissa, myös kun on kyse erityisesti sellaisten kansallisten hallintojen edustajista, joiden kanssa ne tekevät operatiivista yhteistyötä;

Hankinnat

55. panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuin esitti 82 huomautusta, jotka koskivat parannuksia edellyttäviä osa-alueita 29 virastossa; toteaa, että kuten vuonna 2018, useimmat huomautukset koskevat puutteita julkisissa hankintamenettelyissä; toteaa, että kyse oli lähinnä moitteettomaan varainhoitoon ja sääntöjenmukaisuuteen liittyvistä puutteista; kehottaa virastoja panemaan suositukset täytäntöön ja poistamaan puutteet; kehottaa jälleen komissiota tehostamaan toimiaan selkeiden ja yhtenäisten talousarviotoimenpiteiden ja -menettelyjen täytäntöönpanemiseksi virastoissa, jotta voidaan puuttua useimmissa virastoissa toistuviin ongelmiin;

56. korostaa, että julkiset hankinnat ovat edelleen kaikkien unionin erillisvirastojen pääasiallinen virhealtis ala; kehottaa siksi niitä oikeus- ja sisäasioiden virastoja, joita asia koskee, eli Europolia ja CEPOLia, parantamaan julkisia hankintoja koskevia menettelyjään varmistaakseen sovellettavien sääntöjen noudattamisen kaikilta osin ja löytääkseen siten asianmukaisen tasapainon kestävän kehityksen kolmen pilarin eli taloudellisen, yhteiskunnallisen ja ympäristöön liittyvän pilarin välillä noudattaen avoimuuden, suhteellisuuden, yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita ja kehottaa eu-LISAa parantamaan palvelukseenottomenettelyään; muistuttaa, että julkiset hankinnat ovat virstanpylväs kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman toteuttamisessa ja sen kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa;

57. toteaa huolestuneena, että kestävyysraportteja julkaisee vain yksi EU:n virasto, Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto; kehottaa virastoja ottamaan käyttöön kestävyysraportoinnin, yhdenmukaistamaan raportointiaan julkisia hankintoja ja vastuullista liiketoimintaa koskevan OECD:n työn ja EU:n yrityksiin sovellettavan yritysten huolellisuusvelvoitetta koskevan tulevan unionin lainsäädännön kanssa, tehostamaan toimiaan digitaalisten operatiivisten ratkaisujen käyttöön ottamiseksi ja varmistamaan EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän (EMAS-järjestelmän) nopean täytäntöönpanon tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti; kehottaa virastoja kiinnittämään asianmukaista huomiota niiden sähköenergialähteiden yhdistelmään ja kannustaa hankkimaan uusiutuvista energialähteistä tuotettavaa sähköä;

58. pitää myönteisenä, että unionin virastot käyttävät yhä enemmän sähköisiä hankintavälineitä; panee merkille, että virastojen yleisimmät e-Prior-moduulit ovat sähköiset tarjouskilpailut, tarjousten sähköinen toimittaminen ja sähköinen laskutus; kehottaa hankintavirkailijoiden verkostoa nopeuttamaan yhteisen tutkimuskeskuksen julkisten hankintojen hallinnointivälineen toimittamista virastoille;

Eturistiriitojen ennaltaehkäisy ja hallinta sekä avoimuus

59. panee huolestuneena merkille, että kaikki virastot eivät ole edelleenkään julkistaneet verkkosivustoillaan hallintoneuvostojen/johtokuntien jäsenten, ylimmän johdon ja kansallisten asiantuntijoiden ansioluetteloita ja ilmoituksia sidonnaisuuksista; pitää valitettavana, että jotkin virastot julkistavat yhä ilmoituksia eturistiriidattomuudesta; painottaa, että ei ole hallintoneuvostojen/johtokuntien jäsenten tai johdon tehtävä antaa ilmoitusta omasta eturistiriidattomuudestaan; kehottaa jälleen kaikkia virastoja ottamaan käyttöön yhtenäisen sidonnaisuuksia koskevien ilmoitusten mallin; korostaa, että on tärkeää vahvistaa nykyisiä sääntöjä, parantaa niiden täytäntöönpanoa ja kannustaa yhdenmukaistamiseen, jotta voidaan arvioida tai käsitellä eturistiriitoja ja pyöröovi-ilmiöön liittyviä tilanteita kaikissa unionin toimielimissä, virastoissa ja muissa elimissä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki kansalliset asiantuntijat julkistavat ilmoituksen sidonnaisuuksistaan sekä ansioluettelonsa kyseessä olevan viraston verkkosivustolla;

60. kehottaa saattamaan kaikkien unionin virastojen väärinkäytösten paljastajien suojelua koskevat toimintaperiaatteet unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta annetun direktiivin (EU) 2019/1937 mukaisiksi;

61. panee merkille, että tammikuussa 2020 julkaistussa tutkimuksessa ”Conflicts of Interests and EU agencies” todettiin, että avoimuus on pääperiaate, johon virastojen toimintalinjojen olisi perustuttava tehokkaan julkisen valvonnan mahdollistamiseksi; toteaa, että virastojen välillä on eroja riskitekijöiden, koon ja ulkoisen paineen välillä ja että eturistiriitoja koskevia toimintaperiaatteita on mukautettava näihin eroihin; panee merkille tässä tutkimuksessa annetut suositukset eturistiriitoja koskevien sääntöjen parantamisesta sekä johdonmukaisuuden ja yhtenäisyyden lisäämisestä ja kehottaa virastoja noudattamaan näitä suosituksia ja jatkuvasti arvioimaan ja parantamaan toimintalinjojaan, kun otetaan huomioon oletetut tai mielletyt eturistiriidat vuonna 2019;

62. panee huolestuneena merkille, että kaikki virastot eivät raportoi tapaamisista, joita virastojen henkilöstöllä on ulkopuolisten sidosryhmien kanssa, eivätkä etenkään johtotason tapaamisista järjestöjen ja itsenäisten ammatinharjoittajien kanssa; kehottaa virastoja raportoimaan kokouksista ja julkistamaan ne verkkosivustollaan toimintansa avoimuuden lisäämiseksi;

63. kehottaa kaikkia virastoja liittymään edunvalvojien avoimuusrekisteriä koskevaan toimielinten väliseen sopimukseen, josta komissio, neuvosto ja parlamentti parhaillaan neuvottelevat;

64. kehottaa kaikkia oikeus- ja sisäasioiden virastoja toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan unionin avoimuussääntöjen sekä perusoikeuksien ja tietosuojanormien täysimääräinen noudattaminen; kehottaa niitä noudattamaan myös varainhoitosääntöjä ja tiukkoja hallintovaatimuksia;

Sisäiset kontrollit

65. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen huomion, että kun virastot hyödyntävät toimielinten yhteisiä sopimuksia, ne ovat edelleen vastuussa siitä, että julkisten hankintojen periaatteita sovelletaan niiden tekemissä yksittäisissä sopimuksissa, ja korostaa, että virastojen sisäisillä kontrolleilla on varmistettava, että näitä periaatteita noudatetaan;

66. toteaa, että useimmat virastot ilmoittivat vuoden 2019 lopussa panneensa tarkistetun sisäisen valvonnan kehyksen täytäntöön ja tehneensä vuotuisen arvioinnin; kehottaa kaikkia virastoja hyväksymään ja panemaan täytäntöön sisäisen valvonnan kehyksen, jotta niiden sisäinen valvonta voidaan yhdenmukaistaa parhaiden kansainvälisten käytäntöjen kanssa ja jotta varmistetaan, että sisäinen valvonta tukee vaikuttavasti ja tehokkaasti päätöksentekoprosessia; pitää valitettavana, että vuonna 2019 sisäinen tarkastus ei toteuttanut tarkastustoimenpiteitä kaikissa virastoissa;

67. toteaa, että aiempina vuosina esitettyjen huomautusten seurannan osalta tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen mukaan vuonna 2019 saatiin päätökseen 98 huomautusta, 71:tä huomautusta ei ollut vielä pantu täytäntöön ja 16:n ei katsottu kuuluvan virastojen (yksinomaiseen) valvontaan, mikä tarkoittaa, että Euroopan unionin tuomioistuimen, komission tai jäsenvaltioiden on tehtävä merkittäviä päätöksiä näistä 16 huomautuksesta; kehottaa virastoja panemaan havainnot huolellisesti täytäntöön ja parantamaan edelleen sisäisen valvonnan kehyksiään;

Muita huomautuksia

68. panee tilintarkastustuomioistuimen kertomuksesta merkille, että Euroopan pankkiviranomainen (EPV) ja Euroopan lääkevirasto (EMA), joiden toimipaikat olivat aiemmin Lontoossa, siirrettiin pois Yhdistyneestä kuningaskunnasta vuonna 2019 ja että niiden tilinpäätöksiin on kirjattu muuttokuluja koskevia varauksia; panee lisäksi merkille, että EMAn tapauksessa tilintarkastustuomioistuin viittasi viraston vuokranantajan kanssa heinäkuussa 2019 tekemään sopimukseen sen entisten toimistotilojen alivuokrauksesta ehdoilla, jotka ovat päävuokrasopimuksen ehtojen mukaisia mutta joissa säilytetään EMAn vastuu koko alkuperäisen vuokrasopimuksen perusteella maksettavasta määrästä;

69. huomauttaa, että sen varmistamiseksi, että vammaisilla henkilöillä on vammastaan riippumatta mahdollisuus käyttää unionin virastojen verkkosivustoja direktiivissä (EU) 2016/2102 säädetyllä tavalla, tarvitaan monitahoista lähestymistapaa, johon kuuluu myös kansallisten viittomakielten saatavuus; ehdottaa, että vammaisia edustavat järjestöt otetaan mukaan tähän prosessiin;

70. toteaa, että virastot ilmoittivat kiinnittävänsä asianmukaista huomiota kyberturvallisuuden suojeluun ja että yleisimmät käytössä olevat toimenpiteet ovat viraston ja Euroopan komission tietotekniikan pääosaston (ja sen EU:n tietotekniikan kriisiryhmän/CERT-EU:n) välillä allekirjoitettu palvelutasosopimus ja ARES-järjestelmän käyttö sähköisenä asiakirjojen ja tiedostojen hallintajärjestelmänä; panee lisäksi merkille, että 77 prosenttia virastoista ilmoitti, että niillä on käytössä kyberturvallisuutta koskevat toimintaperiaatteet, kun taas muut virastot ilmoittivat olevansa eri vaiheissa tällaisten toimintaperiaatteiden kehittämisessä;

71. muistuttaa, että virastoja on perustettu erityistarpeita varten ja että huomattava määrä virastoja on perustettu tiettyjä kriisejä varten; yhtyy tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessaan EU:n virastojen tulevaisuudesta esittämään kantaan, jonka mukaan viraston roolia on arvioitava uudelleen sen toimintakauden eri vaiheissa, jotta voidaan varmistaa, onko virasto edelleen merkityksellinen ja ovatko sen toimet johdonmukaisia muiden virastojen kanssa sekä niiden kumppanipääosastojen kanssa;

72. korostaa ulkoisten IT-konsulttien käytön ja talousarvio- tai henkilöstöhallinnoinnin ulkoistamisen riskejä;

73. katsoo, että virastojen perustamisen ja toiminnan olisi oltava joustavaa, jotta voidaan edistää unionin politiikan täytäntöönpanoa ja tehostaa eurooppalaista yhteistyötä; panee tässä yhteydessä merkille tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessaan EU:n virastojen tulevaisuudesta esittämän näkemyksen, jonka mukaan virastojen rakenne ja toiminta eivät ole riittävän joustavia ja että niiden mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä yhteisten toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi kansalaisten hyväksi voitaisiin hyödyntää paremmin;

74. muistuttaa, että unionin kansalaiset eivät yleisesti ole tietoisia virastojen olemassaolosta edes siinä maassa, jossa virastot sijaitsevat, ja että kansalaiset saavat vain vähän tietoja virastojen tuottamasta hyödystä; kehottaa tässä yhteydessä virastoja jatkamaan viestintästrategioidensa kehittämistä ja lisäämään näkyvyyttään tiedotusvälineissä ja sosiaalisessa mediassa tietoisuuden lisäämiseksi niiden työstä, tutkimuksesta ja toiminnasta suuren yleisön keskuudessa;

75. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin ei tarkastanut Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) vuoden 2019 tilejä, koska tämä unionin elin ei ollut vielä taloudellisesti riippumaton;

76. panee merkille, että virastoilla on luonnostaan vaikeuksia, kun niiden on toimitettava yhtenäinen ohjelma-asiakirja silloin, kun lainsäädäntövallan käyttäjät neuvottelevat edelleen asiaankuuluvista säädöksistä, mikä johtaa epätyydyttävään tilanteeseen, jossa budjettikohdat ovat käytettävissä ennen vastaavien säädösten hyväksymistä; kehottaa komissiota parantamaan viestintäänsä virastojen kanssa, jotta lainsäädännön ja vastaavien budjettikohtien odotettavissa olevia hyväksymisaikatauluja voidaan sovittaa paremmin yhteen; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen suosituksen, jonka mukaan komission ja virastojen olisi osoitettava resursseja joustavammin, ja korostaa asianmukaisen raportoinnin, avoimuuden ja tarkastusten merkitystä;

77. palauttaa mieliin, että Euroopan työviranomainen (ELA) perustettiin maaliskuussa 2018 ja se aloitti toimintansa lokakuussa 2019; korostaa, että on tärkeää saada ELA täysin toimintakuntoon ilman tarpeetonta viivytystä, jotta voidaan parantaa työvoiman liikkuvuuteen ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamiseen liittyvän unionin oikeuden soveltamista ja sen täytäntöönpanon valvontaa oikeudenmukaisen liikkuvuuden ja työntekijöiden oikeuksien toteutumisen tehokkaan rajatylittävän valvonnan varmistamiseksi; korostaa, että tätä varten on varmistettava riittävät rahoitusvarat;

78. huomauttaa, että ELA auttaa varmistamaan, että työvoiman liikkuvuutta ja sosiaaliturvan yhteensovittamista koskevat unionin säännöt pannaan tehokkaasti ja oikeudenmukaisesti täytäntöön, auttaa kansallisia viranomaisia tekemään yhteistyötä näiden sääntöjen täytäntöönpanon valvomiseksi ja helpottaa kansalaisten ja yritysten mahdollisuuksia hyötyä sisämarkkinoista; katsoo, että vaikka neljän viraston (Eurofound, Cedefop, ETF ja EU-OSHA) toiminta keskittyy pääasiassa tutkimukseen, niistä voisi olla hyötyä ELA:n työn tukemisessa ja edistämisessä;

79. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman vastuuvapausmenettelyn kohteena oleville erillisvirastoille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle sekä huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (L-sarja).